IN MEMORIAM J.M.A. VAN DEN EIJNDEN (1901-1984)

Jan van den Eijnden ontmoette ik voor het eerst op die gedenkwaardige avond in november 1948 toen de Werkgroep Rotterdam van de NMV ten huize van Voorwinde werd opgericht. Deze groep hield haar bijeenkomsten bij de leden thuis en zo kwamen wij ook bij Van den Eijnden in de Passerelstraat, waar hij troonde voor een grote antieke kast met schelpen te midden van zijn vrouw, zoon en vele dochters. Het bleek toen dat hij reeds in 1943 lid van de NMV was geworden. Hij had een grote liefde voor de natuur en voor de schelpen in het bijzonder. In 1951 verdween hij plotseling uit ons midden en gaf bij navraag als reden op dat door het bezoek van al die schelpenverzamelaars bij hem thuis de huwelijkskansen van zijn dochters aanzienlijk verminderden. De werkelijke oorzaak lag dieper; hij was zonder werk geraakt en wilde dat voor niemand weten, ook niet toen hij in financiële moeilijkheden kwam te verkeren met als gevolg dat hij door de vereniging werd afgevoerd. Als hij zijn nood bij ons had geklaagd, hadden we hem best kunnen helpen.

In 1975 verscheen hij plotseling weer ten tonele toen de afdeling Rotterdam & Omstreken van de NMV werd opgericht. Maar het was niet meer de Van den Eijnden zoals wij hem kenden. Als weduwnaar en met een zwakke gezondheid sleet hij zijn eenzame dagen in een woning aan de Talmastraat. Door de zware asthma, waaraan hij leed, was hij zeer gehandicapt in zijn bewegingen; het maken van excursies en het bezoeken van landelijke vergaderingen was er niet meer bij. Hij kwam bij goede weersgesteldheden alleen nog op de Rotterdamse avonden en verder hield hij zich bezig met het uitzoeken van gruis voor een aantal van ons. Hierin ging hij geheel op en verwonderde zich steeds weer over de schoonheid van de natuur in al zijn vormen, ook in de kleinste dingen. Een en ander bracht met zich mede dat ik hem regelmatig opzocht en tijdens onze gesprekken vertelde hij mij zijn levensgeschiedenis.

Jan Matijs Antonius van den Eijnden werd op 10 mei 1901 te Rotterdam geboren. Reeds in zijn jonge jaren was hij geboeid door de natuur en wilde niets liever dan in die materie verder studeren. Maar zijn ouders vonden dat je met biologie geen brood kon verdienen en zo kwam hij in de administratieve sector terecht. In 1925 huwde hij met Gesina Johanna Lepping en kreeg hij een betrekking bij de A.P.C.(American Petroleum Company) met als standplaats Middelharnis. Het was daar dat zich de eerste verschijnselen openbaarden van de kwaal waaraan hij zijn verdere leven zou lijden. De crisisjaren en de daaropvolgende oorlog kostten hem

zijn betrekking en hij kreeg een baan bij de gemeente Rotterdam. Na de oorlog was hij werkzaam in het bedrijf van zijn schoonvader, doch in 1951 werd hij wederom werkloos, zoals hierboven reeds is vermeld. Hij heeft toen weer een aantal jaren bij de gemeente Rotterdam gewerkt in GSW-verband. Zijn gezondheid ging geleidelijk achteruit en vooral de dood van zijn vrouw was een zware slag voor hem. Tenslotte verhuisde hij naar een verzorgingstehuis aan de Provenierssingel, waar hij het ook niet gemakkelijk had. Zijn laatste levensjaren waren erg moeilijk tot de dood hem op 11 januari 1984 uit zijn lijden verloste.

Zijn grootste zorg was het behoud van zijn verzameling en waar deze terecht zou komen. Gelukkig kwam hiervoor op het laatste moment een goede oplossing. Een relatie van zijn zoon in Zuid-Afrika, die een grote bewondering had voor deze verzameling, verwierf deze collectie. Jan van den Eijnden had er vrede mee en kon rustig zijn moede hoofd neerleggen. Wij verliezen in hem een goede vriend, die altijd voor ons klaar stond, een vriendelijk en bescheiden mens, die we graag een beter leven hadden gegund. Dat hij moge rusten in vrede.

J.G.B. Nieuwenhuis